

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ! ראייה-proof
מקרא-key:	

מכות-ואלו הן הלוקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בכורים מאימתי חייבים עליהן משיראו פני הבית	רבא בר אדא אמר ר' יצחק:											יח: ☐
כמאן?												יט: ☐
כי האי תנא												יט: ☐
בכורים מקצתן בחוץ ומקצתן בפנים, שבחוץ - הרי הן כחולין לכל דבריהם, שבפנים - הרי הן כהקדש לכל דבריהם.	דתניא, רבי אליעזר:											יט: ☐
בכורים - הנחה מעכבת בהן, קרייה אין מעכבת בהן.	רב ששת:											יט: ☐
כמאן?												יט: ☐
כי האי תנא												יט: ☐
רבי יוסי אומר שלשה דברים משום שלשה זקנים	דתניא: [רבי יוסי]											יט: ☐
יכול יעלה אדם מעשר שני בזמן הזה בירושלים ויאכלנו? ודין הוא: בכור טעון הבאת מקום, ומעשר שני טעון הבאת מקום, מה בכור אינו אלא בפני הבית, אף מעשר אינו אלא בפני הבית	רבי ישמעאל:											יט: ☐
מה לבכור - שכן טעון מתן דמים ואימורין לגבי מזבח												יט: ☐
בכורים יוכיחו												יט: ☐
מה לבכורים - שכן טעונים הנחה												יט: ☐
ת"ל: (דברים ט"ז) ואכלת שם לפני ה' אלהיך וגו', מקיש מעשר לבכור, מה בכור אינו אלא לפני הבית, אף מעשר אינו אלא לפני הבית												יט: ☐
ואם איתא, ליפרוך: מה לבכורים שכן טעונין קרייה והנחה.												יט: ☐
נהי דעיכובא ליכא, מצוה מי ליכא? ולימא: מצוה, וליפרוך?	רב אשי:											יט: ☐
כיון דאיכא בכורי הגר, דבעי למימר (דברים כ"ו) אשר נשבע ה' לאבותינו ולא מצו אמר, לא - פסיקא ליה.	אלא אמר רב אשי:											יט: ☐
וליהדר דינא ותיתי במה הצד												יט: ☐
משום דאיכא למיפרך: מה להצד השוה שבהן שכן יש בהן צד מזבח.												יט: ☐
ומאי קסבר?												יט: ☐
אי קסבר: קדושה ראשונה קדשה לשעתה וקדשה לעתיד לבא												יט: ☐
אפי' בכור נמי												יט: ☐
אי קסבר: קדושה ראשונה קדשה לשעתה ולא קדשה לעתיד לבא												יט: ☐
אפילו בכור נמי תבעי												יט: ☐
לעולם קסבר: קדשה לשעתה ולא קדשה לעתיד לבא, והכא בכור שנוק דמו קודם חורבן הבית וחרב הבית ועדיין בשרו קיים, ומקשינן בשרו לדמו, מה דמו במזבח אף בשרו במזבח, ומקיש מעשר לבכור.	רבינא:											יט: ☐
וכי דבר הלמד בהקש חוזר ומלמד בהקש?												יט: ☐
מעשר דגן חולין הוא.												יט: ☐
הניחא למאן דאמר: בתר למד אזלינן, אלא למאן דאמר: בתר מלמד אזלינן, מאי איכא למימר?												יט: ☐
דם ובשר חדא מילתא היא.												יט: ☐
קדשי קדשים וכו'.												יט: ☐

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה- !</p>
מקרא-key:	

מכות-ואלו הן הלוקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מעשר שני והקדש שלא נפדן	תנינא חדא זימנא:										◊	יט:
סיפא - במעשר שני טהור וגברא טהור, וקא אכיל חוץ לחומה, רישא - במעשר שני טמא וגברא טמא, וקא אכיל ליה בירושלים.	רבי יוסי בר חנינא:										◊	יט:
ומנ"ל דמחייב עליה משום טומאה?											◊	יט:
(דברים כ"ו) לא בערתי ממנו בטמא - בין שאני טמא והוא טהור, בין שאני טהור והוא טמא, והיכן מוזרה על אכילה איני יודע.	דתניא, ר"ש:										◊	יט:
טומאת הגוף בהדיא כתיב: (ויקרא כ"ב) נפש אשר תגע בו וטמאה עד הערב ולא יאכל מן הקדשים וגו'											◊	יט:
אלא טומאת עצמו מנין?											◊	יט:
דכתיב: (דברים י"ב) לא תוכל לאכול בשעריך, ולהלן הוא אומר: (דברים ט"ו) בשעריך תאכלנו הטמא והטהור											◊	יט:
אפילו טמא וטהור אוכלין בקערה אחת ואין חוששין	ותניא דבי רבי ישמעאל:										◊	יט:
וקאמר רחמנא: היאך תמא דשרי לך גבי טהור התם, הכא לא תיכול.											◊	יט:
ומנ"ל דבר פדייה הוא?											◊	יט:
מנין למעשר שני שנטמא שפודין אותו אפילו בירושלים? ת"ל: (דברים י"ד) כי לא תוכל שאתו, ואין שאת אלא אכילה, שנאמר: (בראשית מ"ג) וישא משאות מאת פניו.	דאמר ר"א:										◊	יט:
מנין למעשר שני טהור שפודין אותו אפילו בפסיעה אחת חוץ לחומה? שנאמר: כי לא תוכל שאתו.	רב ביבי א"ר אסי:										◊	יט:
האי מבעי ליה לכדרכי אליעזר											◊	יט:
א"כ, לימא קרא לא תוכל לאכול, מאי שאתו.											◊	יט:
ואימא: כולו להכי הוא דאתא											◊	יט:
א"כ, לימא קרא לא תוכל ליטלו, מאי שאתו? ש"מ תרתי.											◊	יט:
פיתוב רב חנינא ורב הושעיא אפיתחא דירושלים וקא מבעיא להו: פשיטא, הוא בחוץ ומשאו בפנים - קלטהו מחיצות, הוא בפנים ומשאו בחוץ, מהו?	[רב חנינא ורב הושעיא]										◊	יט:
(דברים י"ד) כי ירחק ממך המקום - ממילואך.	תנא להו הוא סבא בדבי רבי שמעון בן יוחי:										◊	יט:
נקיט ליה בקניא, מאי?	בעי רב פפא:										◊	יט:
תיקו.											◊	יט:
מעשר שני מאימתי חייבין עליו? משראה פני החומה מ"ט? דאמר קרא: (דברים י"ב) לפני ה' אלהיך תאכלנו וכתיב: (דברים י"ב) לא תוכל לאכול בשעריך, כל היכא דקרינן ביה לפני ה' אלהיך תאכלנו - קרינן ביה לא תוכל לאכול בשעריך, וכל היכא דלא קרינן ביה לפני ה' אלהיך תאכלנו - לא קרינן ביה לא תוכל לאכול בשעריך.	ר' אסי אמר ר' יוחנן:										◊	יט:
כהן שעלתה בידו תאנה של טבל, אמר: תאנה זו תרומתה בעוקצה, מעשר ראשון בצפונה, ומעשר שני לדרומה, והיא שנת מעשר שני והוא בירושלים, או מעשר עני והוא בגבולין, אכלה - לוקה אחת, וזר שאכלה - לוקה שתים, שאילו בתחלה אכלה אינו לוקה אלא אחת	מיתבי, רבי יוסי:										◊	יט:
טעמא דאיתיה בירושלים, הא בגבולין - לוקה שלש, ואע"ג דלאו רואה פני חומה											◊	כ:
דעיילי ואפקי											◊	כ:
אי הכי, מאי למימרא?											◊	כ:
הכא במאי עסקינן - כגון דעיילינהו בטיבליהו											◊	כ:
מתנות שלא הורמו כמי שהורמו דמין.	וקסבר: [רבי יוסי]										◊	כ:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- הנקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment- קודמת- story- מעשה- O</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה- ■</p>
מקרא-key:	

מכות-ואלו הן הלוקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
וסבר ר' יוסי מתנות שלא הורמו כמי שהורמו דמי?										ז		כ.
לא נחלקו בית שמאי ובית הלל על פירות שלא נגמרה מלאכתן ועברו בירושלים - שיפדה מעשר שני שלהן ויאכל בכל מקום, ועל מה נחלקו? על פירות שנגמרה מלאכתן ועברו בירושלים: יוסי:	והתניא, רבי שמעון בן יהודה אומר משום רבי יוסי:									ז		כ.
יחזיר מעשר שני שלהם ויאכל בירושלים	שבית שמאי אומרים:									ז	■	כ.
יפדה ויאכל בכל מקום	וב"ה אומרים:									ז	■	כ.
ואי סלקא דעתך מתנות שלא הורמו כמי שהורמו דמיין, הא קלטהו מחיצות										ז		כ.
מחיצה לאכול דאורייתא, מחיצה לקלוט דרבנן, וכי גזור רבנן - כי איתיה בעיניה, בטבליה לא גזור רבנן.	רבה:									!		כ.
כגון דנקיט ליה בקניא, ותפשוט בעיא דרב פפא.	רבנא:									!		כ.
הקורח קרחה בראשו, והמקיף פאת ראשו, והמשחית פאת זקנו, והשורט שריטה אחת על המת - חייב.												כ.
שרט שריטה אחת על חמשה מתים, או חמש שריטות על מת אחד - חייב על כל אחת ואחת. על הראש - שתיים, אחת מכאן ואחת מכאן. על הזקן - שתיים מכאן ושתיים מכאן ואחת מלמטה.	[ת"ק]										■	כ.
אם ניטלו כולן כאחת - אינו חייב אלא אחת.	רבי אליעזר										■	כ.
ואינו חייב עד שיטלנו בתעל	[ת"ק]										■	כ.
אפילו לקטו במלקט או ברהיטני - חייב.	רבי אליעזר										■	כ.
(ויקרא כ"א) לא יקרחו - יכול אפילו קרח ארבע וחמש קריחות לא יהא חייב אלא אחת? תלמוד לומר: קרחה, לחייב על כל קרחה וקרחה.	תנו רבנן:										■	כ.
בראשם - מה תלמוד לומר? לפי שנאמר: (דברים י"ד) לא תתגודדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת - יכול לא יהא חייב אלא על בין העינים בלבד, מנין לרבות כל הראש? תלמוד לומר: בראשם, לרבות כל הראש.											■	כ.
ואין לי אלא בכהנים שריבה בהן הכתוב מצות יתירות, ישראל מניין? נאמר כאן קרחה ונאמר להלן קרחה, מה להלן חייב על כל קרחה וקרחה וחייב על הראש כבין העינים, אף כאן חייב על כל קרחה וקרחה וחייב על הראש כבין העינים, ומה להלן על מת, אף כאן על מת.											■	כ.
הני ד' וה' קריחות ה"ד?											^	כ.
אילימא בזה אחר זה ובחמש התראות											!	כ.
פשיטא											ז	כ.
אלא בחדא התראה											!	כ:
מי מחייב?											ז	כ:
נזיר שהיה שותה יין כל היום - אינו חייב אלא אחת, אמרו לו אל תשתה אל תשתה והוא שותה - חייב על כל אחת ואחת	והתנן:										ז	כ:
לא צריכא, דסך חמש אצבעותיו נשא ואתבינהו בבת אחת, דהויא ליה התראה לכל חדא וחדא.											!	כ:
וכמה שיעור קרחה?											^	כ:
כדי שיראה מראשו	רב הונא:										!	כ:
כגריס.	רבי יוחנן משום ר"א ברבי שמעון:										!	כ:
כתנאי:											■	כ:
כמה שיעור קרחה? רשב"א אומר כגריס	[רשב"א]										■	כ:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

מכות-ואלו הן הלוקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כדי שיראה מראשו.	אחרים:	◇	■									כ:
פליגי בה תלתא תנאי	רב יהודה בר חביבא:				■							כ:
כגריס	חד:	◇	■	■								כ:
כדי שיראה מראשו	חד:	◇	■	■								כ:
כשתי שערות.	חד:	◇	■	■								כ:
ואיכא דמפיק שתי שערות ומעייל בכעדשה					■							כ:
וסימנך: בהרת כגריס, ומחיה בכעדשה.					■							כ:
הנוטל מלא פי הזוג בשבת - חייב.	תנא:										◇	כ:
וכמה מלא פי הזוג?								^				כ:
שתיים.	רב יהודה:							!			◇	כ:
לקרחה שתיים	והתניא:							‡				כ:
אימא: וכן לקרחה שתיים.								!				כ:
הנוטל מלא פי הזוג בשבת - חייב, וכמה מלא פי הזוג? שתיים	תניא נמי הכי: [חכמים]	◇	■	■							◇	כ:
אחת	רבי אליעזר:	◇	■	■							◇	כ:
במלקט לבנות מתוך חשירות אפילו אחת - שהוא חייב, ודבר זה אפילו בחול אסור, משום שנאמר: (דברים כ"ב) לא ילבש גבר שמלת אשה.	ומודים חכמים לרבי אליעזר:	■	■								◇	כ:
והמקיף פאת ראשו וכו'.											■	< כ:
פאת ראשו - סוף ראשו, ואיזהו סוף ראשו? זה המשוה צדעיו לאחוריו אזנו ולפדחתו.	ת"ר:										■	כ:
אחד המקיף ואחד הניקף לוקה.	תני תנא קמיה דרב חסדא:										■	כ:
מאן דאכיל תמרי בארבילא לקי?	אמר ליה: [רב חסדא]										‡	כ:
דאמר לך: מני? רבי יהודה היא	[רב חסדא]										■	כ:
לאו שאין בו מעשה לוקין עליו.	דאמר: [רבי יהודה]										■	כ:
במקיף לעצמו ודברי הכל.	רבא:										!	כ:
במסייע ודברי הכל.	רב אשי:										!	כ:
והמשהית פאת זקנו.											■	< כ:
פאת זקנו - סוף זקנו, ואיזהו סוף זקנו? שבולת זקנו.	ת"ר:										■	כ:
והמשרט שריטה אחת וכו'.											■	< כ:
(ויקרא י"ט) ושרט - יכול אפילו שרט על ביתו שנפל ועל ספינתו שטבעה בימ? ת"ל: (ויקרא י"ט) לנפש, אינו חייב אלא על המת בלבד.	ת"ר:										■	כ:
ומנין למשרט חמש שריטות על מת אחד, שהוא חייב על כל אחת ואחת? ת"ל: ושרט, לחייב על כל שריטה ושריטה.											■	כ:
מנין למשרט שריטה אחת על ה' מתים, שהוא חייב על כל אחת ואחת? ת"ל: לנפש, לחייב על כל נפש ונפש.	רבי יוסי:										■	כ:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

מכות-ואלו הן הלוקין		Talmud Navigator																								
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת			
והא אפיקתיה לביתו שנפל ולספינתו שטבעה בים																									כ:	
שריטה וגדידה אחת היא, וכתוב התם למת.	קסבר רבי יוסי:																									כא.
המשרט בכלי - חייב.	שמואל:																									כא.
שריטה וגדידה אחת היא, אלא ששריטה ביד וגדידה בכלי	מיתבי:																									כא.
הוא דאמר כרבי יוסי.																										כא.
על מת, בין ביד בין בכלי - חייב על עבודת כוכבים, ביד - חייב, בכלי - פטור.	תני תנא קמיה דרבי יוחנן:																									כא.
והא איפכא כתיב: (מלכים א' י"ח) ויתגודדו כמשפטם בחרבות וברמחים																										כא.
אלא אימא: ביד - פטור, בכלי - חייב.																										כא.
וחייב על הראש.																										כא.
מחוי רב ששת: בין פירקי רישא.	[רב ששת]																									כא.
ועל הזקן - שתיים מכאן ושתיים מכאן ואחת מלמטה.																										כא.
מחוי רב ששת: בין פירקי דיקנא.	[רב ששת]																									כא.
אם נטלן וכו'.	רבי אליעזר:																									כא.
חד לאו הוא.	קסבר: [רבי אליעזר]																									כא.
ואינו חייב עד שיתלנו בתער.																										כא.
(ויקרא כ"א) ופאת זקנם לא יגלחו - יכול אפי' גלחו במספרים יהא חייב? ת"ל: (ויקרא י"ט) לא תשחית אי לא תשחית, יכול אם לקטו במלקט ורהיטני יהא חייב? תלמוד לומר: לא יגלחו, הא כיצד? גילוח שיש בו השחתה, הוי אומר: זה תער.	ת"ר: [ת"ק]																									כא.
אפילו לקטו במלקט ורהיטני חייב.	רבי אליעזר:																									כא.
מה נפשך? אי גמיר גזירה שוה, ליבעי תער אי לא גמיר ג"ש, מספרים נמי לא																										כא.
לעולם גמיר ג"ש, וקסבר: הני נמי גילוח עבדי.																										כא.
הכותב כתובת קעקע, כתב ולא קעקע, קעקע ולא כתב - אינו חייב עד שיכתוב ויקעקע בידו ובכחול ובכל דבר שהוא רושם																										כא.
אינו חייב עד שיכתוב שם את השם, שנאמר: (ויקרא י"ט) וכתובת קעקע לא תתנו בכם אני ה'.	ר"ש בן יהודה משום ר' שמעון																									כא.
עד דיכתוב אני ה' ממש?	רב אחא בריה דרבא לרב אשי:																									כא.
לא	אמר ליה: [רב אשי]																									כא.
אינו חייב עד שיכתוב שם עבודת כוכבים, שנאמר: וכתובת קעקע לא תתנו בכם אני ה', ולא אחר.	כדתני בר קפרא:																									כא.
אסור לו לאדם שיתן אפר מקלה על גבי מכתו, מפני שנראית ככתובת קעקע.	רב מלכיא אמר רב אדא בר אבהו:																									כא.
שפוד, שפחות, וגומות - רב מלכיו. בלורית, אפר מקלה, וגבינה - רב מלכיא.	רב נחמן בריה דרב איקא:																									כא.
מתניתין ומתניתא רב מלכיא, שמעתתא רב מלכיו, וסימניך: מתניתא מלכתא.	רב פפא:																									כא.
מאי בנייהו?																										כא.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

מכות-ואלו הן הלוקין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
איכא בינייהו: שפחות.											!	◇	כא.	
רב ביבי בר אבבי קפיד אפ' אריבדא דכוסילתא.	[רב ביבי בר אבבי]										◆	■	◇	כא.
כל מקום שיש שם מכה - מכתו מוכיח עליו.	רב אשי:										◆	■	◇	כא.
נזיר שהיה שותה יין כל היום - אין חייב אלא אחת, אמרו לו אל תשתה אל תשתה והוא שותה - חייב על כל אחת ואחת.													■	כא.
היה מטמא למתים כל היום - אינו חייב אלא אחת, אמרו לו אל תטמא אל תטמא והוא מטמא - חייב על כל אחת ואחת.													■	כא.
היה מגלח כל היום - אינו חייב אלא אחת, אמרו לו אל תגלח אל תגלח והוא מגלח - חייב על כל אחת ואחת. היה לבוש בכלאים כל היום - אינו חייב אלא אחת, אמרו לו אל תלבש, אל תלבש והוא פושט ולבוש - חייב על כל אחת ואחת.													■	כא.
יש חורש תלם א' וחייב עליו משום שמונה לאוין: החורש בשור וחמור, והן מוקדשין, וכלאים בכרם, ובשביעית, ויום טוב, וכהן נזיר בבית הטומאה.	[רבנן]											◆	■	כא:
אף הלוּבש כלאים.	חנניא בן חכינאי:											◆	■	כא:
אינו השם.	אמרו לו: [רבנן]												■	כא:
אף הנזיר לא הוא השם.	אמר להם: [חנניא בן חכינאי]												■	כא:
לא פושט ולבוש ממש אלא אפ' מכניס ומוציא בית יד אונקלי שלו	רב ביבי אמר רב אסי:												■	כא:
מחוי רב אחא בריה דרב איקא: עיולי ואפוקי.	[רב אחא בריה דרב איקא]											○		כא:
אפילו לא שהה אלא כדי לפשוט וללבוש - חייב.	רב אשי:												■	כא:
יש חורש תלם וכו'.													■	כא:
החופה בכלאים - לוקה.	רבי ינאי, בחבורה נמנו וגמרו:												■	כא:
לא משנתנו היא זו?	אמר להן רבי יוחנן:											?	◇	כא:
יש חורש תלם אחד וחייב עליו משום שמונה לאוין: החורש בשור ובחמור והן מוקדשין וכלאים בכרם	[תנן]												■	כא:
האי חורש דמחייב משום כלאים היכי משכחת לה? לאו דמיכסי בהדיה דאזיל													?	כא:
אי לאו דדלאי לך חספא, מי משכחת מרגניתא תותה?	א"ל: [רבי ינאי]												!	כא:
אי לאו דקילסך גברא רבה, הוה אמינא: מתני' מני? רבי עקיבא היא	ריש לקיש לר' יוחנן:												■	כא:
המקיים כלאים - לוקה.	דאמר: [רבי עקיבא]												■	כא:
מאי רבי עקיבא?													^	כא:
המנכס והמחפה בכלאים - לוקה	דתניא: [ת"ק]											◆	■	כא:
אף המקיים.	רבי עקיבא:											◆	■	כא:
מאי - טעמא דר' עקיבא?													^	כא:
(ויקרא י"ט) שדך לא תזרע כלאים - אין לי אלא זורע, מקיים מנין? ת"ל: (ויקרא י"ט) כלאים שדך לא .	דתניא:												!	כא:
ולילקי נמי משום זורע ביום טוב	עולא לרב נחמן:												?	כא:
תנא ושייר.	א"ל: [רב נחמן]												!	כא:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

מכות-ואלו הן הלוקין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
תנא קתני שמונה, ואת אמרת: תנא ושייך	א"ל: [עולא]									⚡		◇	כא:
יש חילוק מלאכות בשבת, ואין חילוק מלאכות ביום טוב.	רבא:									!		◇	כא:
עדא תהא.	אמר ליה: [עולא]									■			כא:
ואין חילוק מלאכות ביום טוב?	איתיביה אביי:									⚡		◇	כא:
המבשל גיד בחלב ביו"ט ואכלו - לוקה חמש: לוקה משום אוכל גיד, ולוקה משום מבשל ביום טוב שלא לצורך, ולוקה משום מבשל גיד בחלב, ולוקה משום אוכל בשר בחלב, ולוקה משום הבערה	והתניא:									⚡	■	◇	כא:
ואם איתא, משום הבערה לא מחייב, דהא איחייב ליה משום בשולן										⚡			כב.
אפיק הבערה ועייל גיד הנשה של נבילה.										!		◇	כב.
לוקה שתיים על אכילתו ושלש על בשולו	והתני ר' חייא:									⚡	■	◇	כב.
ואי איתא, שלש על אכילתו הוא חייב										⚡			כב.
אלא, אפיק הבערה ועייל עצי אשירה, ואזהרתיה מהכא: (דברים י"ג) ולא ידבק בידך וגו'.										!		◇	כב.
ר' אחא בריה דרבא לרב אשי:										⚡		◇	כב.
ולילקי נמי משום (דברים ז') לא תביא תועבה אל ביתך.										⚡		◇	כב.
אלא הכא במאי עסקינן - כגון שבישלו בעצי הקדש, ואזהרתיה מהכא: (דברים י"ב) ואשריהם תשרפון באש (דברים י"ב) לא תעשון כן לה' אלהיכם.	[רב אשי]									!		◇	כב.
(סימן: שנבא"י שנ"ז)												◇	כב.
ולחשוב נמי הזורע בנחל איתן, ואזהרתיה מהכא: (דברים כ"א) אשר לא יעבד בו ולא יזרע	מתקיף לה רב הושעיא:									⚡			כב.
ולחשוב נמי המוחק את השם בהליכתו, ואזהרתיה מהכא: (דברים י"ב) ואבדתם את שמם וגו' תעשון כן לה' אלהיכם	מתקיף לה רב חנניא:									⚡		◇	כב.
ולחשוב נמי הקוצץ את בהרתו, ואזהרתיה מהכא: (דברים כ"ד) השמר בנגע הצרעת	מתקיף לה ר' אבהו:									⚡		◇	כב.
ולחשוב נמי המזיח החושן מעל האפוד והמסיר בדי ארון, ואזהרתיה מהכא: (שמות כ"ה) לא יסור, (שמות כ"ח) ולא יזח החושן	מתקיף לה אביי:									⚡		◇	כב.
ולחשוב נמי החורש בעצי אשירה, ואזהרתיה מהכא: (דברים י"ג) ולא ידבק בידך מאומה וגו'.	מתקיף לה רב אשי:									⚡		◇	כב.
ולחשוב נמי הקוצץ אילנות טובות, ואזהרתיה מהכא: (דברים כ') כי ממנו תאכל ואתו לא תכרות.	מתקיף לה רבינא:									⚡		◇	כב.
ולחשוב נמי כגון דאמר שבועה שלא אחרוש ביום טוב	רבי זעירא לרבי מני:									⚡		◇	כב.
התם לא קא חלה שבועה, מושבע ועומד מהר סיני הוא.	[רבי מני]									!		◇	כב.
כגון דאמר שבועה שלא אחרוש בין בחול בין ביו"ט, דמגו דחלה עליה שבועה בחול, חלה עליה נמי ביו"ט	א"ל: [רבי זעירא]									⚡		◇	כב.
מידי דאיתיה בשאילה לא קתני.	[רבי מני]									!		◇	כב.
ולא? והרי הקדש										⚡		◇	כב.
בבכור.										!		◇	כב.
והרי נזיר										⚡			כב.
בנזיר שמשון.										!		◇	כב.
נזיר שמשון בר איטמויי למתים הוא?										⚡			כב.
אלא, האי תנא איסור כולל לית ליה.										!		◇	כב.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

מכות-ואלו הן הלוקין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כב
המרביע שור פסולי המוקדשים - לוקה שנים.	רבי הושעיא:												כב.
המנהיג בשור פסולי המוקדשים - לוקה, שהרי גוף אחד הוא ועשאו הכתוב כשני גופים.	רבי יצחק:												כב.
כמה מלקין אותו? ארבעים חסר אחת, שנא': (דברים כ"ה) במספר ארבעים, מנין שהוא סמוך לארבעים	[רבנן]												כב.
ארבעים שלימות הוא לוקה. והיכן הוא לוקה את היתירה? בין כתפיו.	רבי יהודה:												כב.
אין אומדין אותו אלא במכות ראויות להשתלש.													כב.
אמדהוה לקבל ארבעים ולוקה מקצת ואמדו שאין יכול לקבל ארבעים - פטור.													כב.
אמדהוה לקבל שמונה עשרה, ומשלקה אמדו שיכול הוא לקבל ארבעים - פטור.													כב.
מ"ט?													כב.
אי כתיב ארבעים במספר, הוה אמינא ארבעים במניינא, השתא דכתיב במספר ארבעים, מנין שהוא סוכם את הארבעים.													כב.
כמה טפשאי שאר אינשי דקיימי מקמי ספר תורה ולא קיימי מקמי גברא רבה, דאילו בס"ת כתיב ארבעים, ואתו רבנן בצרו חדא.	רבא:												כב.
ארבעים שלימות וכו'.	רבי יהודה:												כב.
מאי טעמא דרבי יהודה? דכתיב: (זכריה י"ג) מה המכות האלה בין ידיך ואמר אשר הכתי בית מאהבי.	רבי יצחק:												כב.
ורבנן?													כב.
ההוא בתינוקות של בית רבן הוא דכתיב.	[רבנן]												כב.
אין אומדין אלא במכות הראויות וכו'.													כב.
לקה אין, לא לקה לא													כב.
אמדהוה לקבל ארבעים, וחזרו ואמדו שאין יכול לקבל ארבעים - פטור אמדהוה לקבל שמונה עשרה, וחזרו ואמדהוה שיכול לקבל ארבעים - פטור	ורמינהו:												כב.
לא קשיא: הא דאמדהוה ליומי, הא דאמדהוה למחר וליומא אחרא.	רב ששת:												כב.
עבר עבירה שיש בה שני לאוין, אמדהוה אומד אחד - לוקה ופטור, ואם לאו - לוקה ומתרפא וחוזר ולוקה.													כב.
אין אומדין אומד אחד לשני לאוין	והתניא:												כב.
לא קשיא: הא דאמדהוה לארבעים וחדא, הא דאמדהוה לארבעים ותרתי.	רב ששת:												כב.
כיצד מלקין אותו? כופה שתי ידיו על העמוד הילך והילך, והזן הכנסת אוהו בבגדיו, אם נקרעו נקרעו ואם נפרמו נפרמו, עד שהוא מגלה את לבו, והאבן נתונה מאחוריו													כב.
חזן הכנסת עומד עליו ורצועה בידו של עגל כפולה אחד לשנים לארבעה, ושתי רצועות של חמור עולות ויורדות בה, ידה טפה ורחבה טפה וראשה מגעת על פי כריסו.													כב.
ומכה אותו שליש מלפניו ושתי ידות מלאחוריו.													כב.
ואינו מכה אותו לא עומד ולא יושב אלא מוטה, שנאמר: (דברים כ"ה) והפילו השופט.													כב.
והמכה - מכה בידו אחת בכל כחו, והקורא - קורא: (דברים כ"ח) אם לא תשמור לעשות וגו' והפלא ה' את מכותך ואת מכות וגו', וחוזר לתחלת המקרא, (דברים כ"ט) ושמרתם את דברי הברית הזאת וגו', והותם (תהלים ע"ח) והוא רחום יכפר עון וגו', וחוזר לתחלת המקרא.													כב.
ואם מת תחת ידו - פטור.													כב.
הוסיף לו עוד רצועה אחת ומת - הרי זה גולה על ידו.													כב.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מכות-ואלו הן הלוקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
נתקלקל בין בריעי בין במים - פטור	[ת"ק]											כב:
האיש בריעי והאשה במים.	רבי יהודה:											כב:
מ"ט?												כג:
משום נקלה.												כג:
מנין לרצועה שהיא של עגל? דכתיב: (דברים כ"ה) ארבעים יכנו, וסמך ליה: (דברים כ"ה) לא תחסום שור בדישו.	רב ששת משום רבי אלעזר בן עזריה:											כג:
מנין ליבמה שנפלה לפני מוכה שהין שאין חוסמין אותה? דכתיב: לא תחסום שור בדישו, וסמך ליה: (דברים כ"ה) כי ישבו אחים יחדו וגו'.	רב ששת משום רבי אלעזר בן עזריה:											כג:
כל המבזה את המועדים כאילו עובד עכו"ם, דכתיב: (שמות ל"ד) אלהי מסכה לא תעשה לך, וסמך ליה: (שמות ל"ד) את חג המצות תשמור.	רב ששת משום רבי אלעזר בן עזריה:											כג:
כל המספר לשון הרע, וכל המקבל לשון הרע, וכל המעיד עדות שקר - ראוי להשליכו לכלבים, דכתיב: (שמות כ"ב) לכלב תשליכון אותו, וסמך ליה: (שמות כ"ג) לא תשא שמע שוא וגו', קרי ביה נמי לא תשיא.	רב ששת משום רבי אלעזר בן עזריה:											כג:
ושותי רצועות וכו'.												כג:
של חמור.												כג:
(ישעיהו א') ידע שור קונוהו וחמור אבוס בעליו ישראל לא ידע וגו' - אמר הקב"ה: יבא מי שמכיר אבוס בעליו, ויפרע ממי שאינו מכיר אבוס בעליו.	כדדריש ההוא גלילאה עליה דרב חסדא:											כג:
ידה טפה וכו'.												כג:
שמע מינה: כל חד וחד לפום גביה עבדינן ליה.	אביי:											כג:
אם כן, נפיש להו רצועות טובא	אמר ליה רבא:											כג:
אבקתא אית ליה, כי בעי מיקטר ביה, כי בעי מרפה בה.	אלא אמר רבא:											כג:
מלקין אותו וכו'.												כג:
מנא הני מילי?												כג:
דאמר קרא: (דברים כ"ה) והפילו השופט והכהו לפניו כדי רשתו במספר, רשעה אחת מלפניו, שתי רשעיות מאחריו.	רב כהנא:											כג:
אין מלקין אותו וכו'.												כג:
מנין לרצועה שהיא מוכפלת? שנאמר: והפילו.	רב חסדא אמר רבי יוחנן:											כג:
והא מיבעי ליה לגופיה												כג:
א"כ, לכתוב קרא יטיהו, מאי הפילו? ש"מ תרתי.												כג:
המכה - מכה בידו.												כג:
אין מעמידין חזנין אלא חסירי כח ויתירי מדע	תנו רבנן: [ת"ק]											כג:
אפילו חסירי מדע ויתירי כח.	רבי יהודה:											כג:
כוותיה דרבי יהודה מסתברא, דכתיב: (דברים כ"ה) לא יוסיף פן יוסיף - אי אמרת בשלמא חסירי מדע, היינו דצריך לאזהורי, אלא אי אמרת יתירי מדע, מי צריך לאזהורי?	רבא:											כג:
ורבנן?												כג:
אין מזרוין אלא למזוז.	[רבנן]											כג:

<p>disputants- חולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>statement- מימרא- ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מכות-ואלו הן הלוקין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כא	כב
כשהוא מגביה - מגביה בשתי ידיו, וכשהוא מכה - מכה בידו אחת, כי היכי דליתיה מדידיה.	תנא:												◊	■
והקורא קורא כו'.													◊	■
הגדול שבדיינין קורא, השני מונה, והשלישי אומר הכהו.	תנו רבנן:												◊	■
בזמן שמכה מרובה - מאריך, בזמן שמכה מועטת - מקצר.													◊	■
חזור לתחלת המקרא	והא אנו תנן:												◊	?
מצוה לצמצם, ואי לא צמצם - חזור לתחלת המקרא.													◊	!
מכה רבה - אין לי אלא מכה רבה, מכה מועטת מנין? ת"ל: לא יוסיף אם כן, מה תלמוד לומר מכה רבה? לימד על הראשונות שהן מכה רבה.	תנו רבנן:												◊	■
נתקלקל וכו'.													◊	■
אחד האיש ואחד האשה בריעי ולא במים, דברי רבי מאיר	תנו רבנן: [רבי מאיר]												◊	■
האיש בריעי והאשה במים	רבי יהודה:												◊	■
אחד האיש ואחד האשה בין בריעי בין במים.	חכמים:												◊	■
אחד האיש ואחד האשה בריעי	והתניא, רבי יהודה												◊	■
שניהן שוין בריעי.	רב נחמן בר יצחק:												◊	!
כפתוהו ורץ מבית דין - פטור.	שמואל:												◊	■
קלה, בין בראשונה בין בשניה - פוטרין אותו. נפסקה רצועה, בשניה - פוטרין אותו, בראשונה - אין פוטרין אותו	מיתיבי:												◊	■
אמאי? להוי כרץ													◊	■
התם רץ, הכא לא רץ.													◊	!
אמדותו לכשילקה יקלה - פוטרין אותו, לכשיצא מבית דין יקלה - מלקין אותו ולא עוד, אלא אפילו קלה בתחלה - מלקין אותו, שנאמר: (דברים כ"ה) והכה וגו' ונקלה, ולא שלקה כבר בבית דין.	ת"ר:												◊	■
כל חייבי כריתות שלקו - נפטרו ידי כריתתם, שנאמר: (דברים כ"ה) ונקלה אחיך לעיניך, כשלקה הרי הוא כאחך, דברי רבי חנניה בן גמליאל.	[רבי חנניה בן גמליאל]												◊	■
מה אם העובר עבירה אחת - נוטל נפשו עליה, העושה מצוה אחת - על אחת כמה וכמה שתנתן לו נפשו.	ואמר רבי חנניה בן גמליאל:												◊	■
ממקומו הוא למד, שנאמר: (ויקרא י"ח) ונכרתו הנפשות העושות וגו', ואומר: (ויקרא י"ח) אשר יעשה אותם האדם וחי בהם, הא כל היושב ולא עבר עבירה - נותנין לו שכר כעושה מצוה.	רבי שמעון:												◊	■
הרי הוא אומר: (דברים י"ב) רב חזק לבלתי אכול (את) הדם כי הדם הוא הנפש וגו', ומה אם הדם שנפשו של אדם קצה ממנו - הפורש ממנו מקבל שכר, גזל ועריות שנפשו של אדם מתאוה להן ומחמתן - הפורש מהן על אחת כמה וכמה שיזכה לו ולדורותיו ולדורות דורותיו עד סוף כל הדורות.	ר"ש בר רבי:												◊	■
רצה הקב"ה לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצוות, שנאמר: (ישעיהו מ"ב) ה' חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר.	רבי חנניא בן עקשיא:												◊	■
הלוקין עליו חבריו על רבי חנניה בן גמליאל.	רבי יוחנן:												◊	■
אין בין שבת ליום הכפורים - אלא שזה זדונו בידי אדם, וזה זדונו בהכרת	רב אדא בר אבהו: אמרי בי רב, תנינן:												◊	■
ואם איתא, אידי ואידי בידי אדם הוא													◊	■
הא מני? רבי יצחק היא	רב נחמן:												◊	!
מלקות בחייבי כריתות ליכא	דאמר: [רבי יצחק]												◊	!

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

מכות-ואלו הן הלוקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
חיובי כריתות בכלל היו, ולמה יצאת כרת באחות? לדונו בכרת ולא במלקות.	דתניא, רבי יצחק:											כנ
אפילו תימא רבנן, זה עיקר זדונו בידי אדם, וזה עיקר זדונו בידי שמים.	רב אשי:											כנ
הלכה כר' חנניה בן גמליאל.	רב אדא בר אבהא אמר רב:											כנ
מאן סליק לעילא ואתא ואמר?	רב יוסף:											כנ
שלשה דברים עשו ב"ד של מטה והסכימו ב"ד של מעלה על ידם	אמר ליה אביי, אלא הא דאמר רבי יהושע בן לוי:											כנ
מאן סליק לעילא ואתא ואמר? אלא קראי קא דרשינן, ה"נ קראי קא דרשינן.												כנ
שלשה דברים עשו ב"ד של מטה והסכימו ב"ד של מעלה על ידם, אלו הן: מקרא מגילה, ושאלת שלום בשם, והבאת מעשר.	גופא, א"ר יהושע בן לוי:											כנ
מקרא מגילה, דכתיב: (אסתר ט') קימו וקבלו היהודים. קיימו למעלה מה שקבלו למטה.												כנ
ושאלת שלום, דכתיב: (רות ב') והנה בועז בא מבית לחם ויאמר לקוצרים ה' עמכם, ואומר: (שופטים ו') ה' עמך גבור החיל.												כנ
מאי ואומר?												כנ
וכי תימא, בועז הוא דעביד מדעתיה, ומשמיא לא אסכימו על ידו, ת"ש: ואומר ה' עמך גבור החיל.												כנ
הבאת מעשר, דכתיב: (מלאכי ג') הביאו את כל המעשר אל בית האוצר ויהי טרף בביתו ובחוננו נא בזאת אמר ה' צבאות אם לא אפתח לכם את ארובות השמים והריקותי לכם ברכה עד בלי די.												כנ
מאי עד בלי די?												כנ
עד שיבלו שפתותיכם מלומר די.	רמי בר רב:											כנ
בג' מקומות הופיע רוח הקודש: בבית דינו של שם, ובבית דינו של שמואל הרמתי, ובבית דינו של שלמה.	רבי אלעזר:											כנ
בבית דינו של שם, דכתיב: (בראשית ל"א) ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני, מנא ידע? דלמא כי היכי דאזול איהו לגבה, אול נמי אינש אחרינא לגבה יצאת בת קול ואמרה: ממני יצאו כבושים.												כנ
בבית דינו של שמואל, דכתיב: (שמואל א' י"ב) הנני ענו בי נגד ה' ונגד משיחו את שור מי לקחתי ויאמרו לא עשקתנו ולא רצותנו ויאמר עד ה' ועד משיחו כי לא מצאתם בידי מאומה ויאמר עד, ויאמר - ויאמרו מיבעי ליה יצאת בת קול ואמרה: אני עד בדבר זה.												כנ
בבית דינו של שלמה, דכתיב: (מלכים א' ג') ויען המלך ויאמר תנו לה את הילד החי והמת לא תמיתוהו (כ) היא אמו, מנא ידע? דלמא איערומא מיערמא יצאת בת קול ואמרה: היא אמו.												כנ
ממאי? דלמא יהודה, כיון דחשיב ירחי ויומי ואיתרמי, דחזינן - מחזקינן, דלא חזינן - לא מחזקינן. שמואל נמי, כולהו ישראל קרי להו בלשון יחידי, דכתיב: (ישעיהו מ"ה) ישראל נושע בה', שלמה נמי, מדהא קא מרחמתא והא לא קא מרחמתא אלא גמרא.	רבא:											כנ
שש מאות ושלוש עשרה מצות נאמרו לו למשה, שלש מאות וששים וחמש לאוין כמנין ימות החמה, ומאתים וארבעים ושמונה עשה כנגד איבריו של אדם.	דרש רבי שמלאי:											כנ
מאי קרא? (דברים ל"ג) תורה צוה לנו משה מורשה, תורה בגימטריא שית מאה וחד סרי הוי, אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמענום.	רב המנונא:											כנ
(סימן: דמשמ"ק ס"ק).												כד.
בא דוד והעמידן על אחת עשרה, דכתיב: (דברים ט"ו) מזמור לדוד [ה'] מי יגור באהלך מי ישכון בהר קדשך, הולך תמים ופועל צדק ודובר אמת בלבבו, לא רגל על לשונו לא עשה לרעהו רעה וחרפה לא נשא על קרובו, נבזה בעיניו נמאס ואת יראי ה' יכבד נשבע להרע ולא ימיר, כספו לא נתן בנשך ושוחד על נקי לא נשא על קרובו, נבזה בעיניו נמאס ואת יראי ה' יכבד נשבע להרע ולא ימיר, כספו לא נתן בנשך ושוחד על נקי לא לקח עושה אלה לא ימוט לעולם.												כד.
הולך תמים - זה אברהם, דכתיב: (בראשית י"ז) התהלך לפני והיה תמים.												כד.
פועל צדק - כגון אבא חלקיהו.												כד.
ודובר אמת בלבבו - כגון רב ספרא.												כד.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

מכות-ואלו הן הלוקין		Talmud Navigator															
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ					
לא רגל על לשונו - זה יעקב אבינו, דכתיב: (בראשית כ"ז) אולי ימושני אבי והייתי בעיניו כמתעתע.													כד.				
לא עשה לרעהו רעה - שלא ירד לאומנות חבירו.													כד.				
וחרפה לא נשא על קרובו - זה המקרב את קרוביו.													כד.				
נבזה בעיניו נמאס - זה חזקיהו המלך שגירר עצמות אביו במטה של חבלים.													כד.				
ואת יראי ה' יכבד - זה יהושפט מלך יהודה, שבשעה שהיה רואה תלמיד חכם, היה עומד מכסאו ומחבקו ומנשקו וקורא לו: רבי רבי, מרי מרי.													כד.				
נשבע להרע ולא ימיר - כר' יוחנן, דא"ר יוחנן: אהא בתענית עד שאבא לביתי.													כד.				
כספו לא נתן בנשך - אפילו ברבית עובד כוכבים.													כד.				
ושוחד על נקי לא לקח - כגון ר' ישמעאל בר' יוסי.													כד.				
כתיב: עושה אלה לא ימוט לעולם, כשהיה ר"ג מגיע למקרא הזה היה בוכה, אמר: מאן דעביד להו לכולהו הוא דלא ימוט, הא חזא מינייהו ימוט	[רבן גמליאל]											⚡	◇	כד.			
מי כתיב עושה כל אלה? עושה אלה כתיב, אפילו בחדא מינייהו דאי לא תימא הכי, כתיב קרא אחרינא: (ויקרא י"ח) אל תטמאו בכל אלה, התם נמי הנוגע בכל אלה הוא דמטמא, בחדא מינייהו לא? אלא לאו באחת מכל אלה, הכא נמי באחת מכל אלו.	אמרו ליה:												!	◇	כד.		
בא ישעיהו והעמידן על שש, דכתיב: (ישעיהו ל"ג) הולך צדקות ודובר מישרים מואס בבצע מעשקות נוער כפיו מתמוך בשוחד אוטם אזנו משמוע דמים ועוצם עיניו מראות ברע.														◇	כד.		
הולך צדקות - זה אברהם אבינו, דכתיב: (בראשית י"ח) כי ידעתיו למען אשר יצוה וגו'.															כד.		
ודובר מישרים - זה שאינו מקניט פני חבירו ברבים.															כד.		
מואס בבצע מעשקות - כגון ר' ישמעאל בן אלישע.															כד.		
נוער כפיו מתמוך בשוחד - כגון ר' ישמעאל בר' יוסי.															כד.		
אוטם אזנו משמוע דמים - דלא שמע בזילותא דצורבא מרבנן ושתיק, כגון ר"א ברבי שמעון.															כד.		
ועוצם עיניו מראות ברע - כדרכי חייא בר אבא															כד.		
זה שאינו מסתכל בנשים בשעה שעומדות על הכביסה.	דאמר ר' חייא בר אבא:														כד.		
וכתיב: (ישעיהו ל"ג) הוא מרומים ישכון וגו'.															כד.		
בא מיכה והעמידן על שלש, דכתיב: (מיכה ו') הגיד לך אדם מה טוב ומה ה' דורש ממך כי אם עשות משפט ואהבת חסד והצנע לכת עם אלהיך.															◇	כד.	
עשות משפט - זה הדין.																כד.	
אהבת חסד - זה גמילות חסדים.																כד.	
הצנע לכת - זה הוצאת המת והכנסת כלה.																כד.	
והלא דברים קל וחומר: ומה דברים שאין דרכן לעשותן בצנעא - אמרה תורה: והצנע לכת, דברים שדרכן לעשותן בצנעא - על אחת כמה וכמה.																◇	כד.
חזר ישעיהו והעמידן על שתיים, שנאמר: (ישעיהו נ"ו) כה אמר ה' שמורו משפט ועשו צדקה.																◇	כד.
בא עמוס והעמידן על אחת שנאמר: (עמוס ה') כה אמר ה' לבית ישראל דרשוני וחיו.																◇	כד.
אימא: דרשוני בכל התורה כולה	מתקיף לה רב נחמן בר יצחק:															◇	כד.
אלא, בא חבקוק והעמידן על אחת, שנאמר: (חבקוק ב') וצדיק באמונתו יחיה.																◇	כד.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

מכות-ואלו הן הלוקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ארבע גזירות גזר משה רבינו על ישראל, באו ארבעה נביאים וביטלו.	רבי יוסי בר חנינא:											◊
משה אמר: (דברים ל"ג) וישכון ישראל בטח בדד עין יעקב, בא עמוס וביטלה, שנאמר: (עמוס ז') חדל נא מי יקום יעקב וגו', וכתוב: (עמוס ז') ניהם ה' על זאת וגו'.												◊
משה אמר: (דברים כ"ח) ובגוים ההם לא תרגיע, בא ירמיה ואמר: (ירמיהו ל"א) הלוך להרגיעו ישראל.												◊
משה אמר: (שמות ל"ד) פוקד עון אבות על בנים, בא יחזקאל וביטלה: (יחזקאל י"ח) הגפש החוטאת היא תמות.												◊
משה אמר: (ויקרא כ"ו) ואבדתם בגוים, בא ישעיהו ואמר: (ישעיהו כ"ז) והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול וגו'.												◊
מסתפינא מהאי קרא: ואבדתם בגוים.	רב:											◊
דלמא כאבידה המתבקשת, דכתיב: (תהלים קי"ט) תעיתי כשה אובד בקש עבדך.	מתקיף לה רב פפא:											◊
אלא מסיפא דקרא: (ויקרא כ"ו) ואכלה אתכם ארץ אויביכם.												◊
דלמא כאכילת קישואין ודילויעין	מתקיף לה מר זוטרא:											◊
וכבר היה ר"ג ורבי אלעזר בן עזריה ורבי יהושע ורבי עקיבא מהלכין בדרך, ושמעו קול המונה של רומי מפלטה ברחוק מאה ועשרים מיל, והתחילו בוכין, ורבי עקיבא משחק.												◊
אמרו לו: מפני מה אתה משחק?	[ר"ג ורבי אלעזר בן עזריה ורבי יהושע]											◊
אמר להם: ואתם מפני מה אתם בוכים?	[רבי עקיבא]											◊
אמרו לו: הללו כושיים שמשתחוים לעצבים ומקטרים לעבודת כוכבים יושבין בטח והשקט, ואנו בית הדום רגלי אלהינו שרוף באש ולא נבכה?	[ר"ג ורבי אלעזר בן עזריה ורבי יהושע]											◊
אמר להן: לכך אני מצחק, ומה לעוברי רצונו כן, לעושי רצונו על אחת כמה וכמה.	[רבי עקיבא]											◊
שוב פעם אחת היו עולין לירושלים, כיון שהגיעו להר הצופים קרעו בגדיהם. כיון שהגיעו להר הבית, ראו שועל שיצא מבית קדשי הקדשים, התחילו הן בוכין ור"ע מצחק.												◊
אמרו לו: מפני מה אתה מצחק?	[ר"ג ורבי אלעזר בן עזריה ורבי יהושע]											◊
אמר להם: מפני מה אתם בוכים?	[רבי עקיבא]											◊
אמרו לו: מקום שכתוב בו: (במדבר א') והזר הקרב יומת ועכשיו שועלים הלכו בו ולא נבכה?	[ר"ג ורבי אלעזר בן עזריה ורבי יהושע]											◊
לכך אני מצחק, דכתיב: (ישעיהו ח') ואעידה לי עדים נאמנים את אוריה הכהן ואת זכריה בין יברכיהו, וכי מה ענין אוריה אצל זכריה? אוריה במקדש ראשון וזכריה במקדש שני אלא, תלה הכתוב נבואתו של זכריה בנבואתו של אוריה, באוריה כתיב: (מיכה ג') לכן בגללכם ציון שדה תחרש וגו', בזכריה כתיב: (זכריה ח') עוד ישבו זקנים וזקנות ברחובות ירושלם, עד שלא נתקיימה נבואתו של אוריה - הייתי מתיירא שלא תתקיים נבואתו של זכריה, עכשיו שנתקיימה נבואתו של אוריה - בידוע שנבואתו של זכריה מתקיימת.	[רבי עקיבא]											◊
בלשון הזה אמרו לו: עקיבא, ניהמתנן עקיבא ניהמתנן	[ר"ג ורבי אלעזר בן עזריה ורבי יהושע]											◊
הדרן עלך אלו הן הלוקין וסליקא לה מסכת מכות												◊

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question-שאלה- answer- תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	--

שבועות-שבועות שתיים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
שבועות שתיים שהן ארבע.												■	ב. מ
ידיעות הטומאה - שתיים שהן ארבע.												■	ב. ב.
יציאות השבת - שתיים שהן ארבע.												■	ב. ב.
מראות נגעים - שנים שהן ארבעה.												■	ב. ב.
את שיש בה ידיעה בתחלה וידיעה בסוף והעלם בינתיים - הרי זה בעולה ויורד.												■	ב. ב.
יש בה ידיעה בתחלה ואין בה ידיעה בסוף - שער הנעשה בפנים ויום הכפורים תולה, עד שידוע לו ויביא בעולה ויורד.												■	ב. ב.
אין בה ידיעה בתחלה אבל יש בה ידיעה בסוף - שער הנעשה בחוץ ויום הכפורים מכפר, שנאמר: (במדבר כ"ט) מלבד הטאת הכפורים, על מה שזה מכפר זה מכפר, מה הפנימי אין מכפר אלא על דבר שיש בה ידיעה, אף החיצון אין מכפר אלא על דבר שיש בה ידיעה. ועל שאין בה ידיעה לא בתחלה ולא בסוף - שעירי הרגלים ושעירי ראשי חדשים מכפרין, דברי ר' יהודה	[רבי יהודה]											◆	ב. ב.
שעירי הרגלים מכפרין, אבל לא שעירי ראשי חדשים ועל מה שעירי ראשי חדשים מכפרין? על הטהור שאכל את הטמא	רבי שמעון:											◆	ב. ב.
כל השעירין כפרתן שוה על טומאת מקדש וקדשיו.	רבי מאיר:											◆	ב. ב.
שעירי ראשי חדשים מכפרים על הטהור שאכל את הטמא, ושל רגלים מכפרין על שאין בה ידיעה לא בתחלה ולא בסוף, ושל יום הכפורים מכפר על שאין בה ידיעה בתחלה אבל יש בה ידיעה בסוף.	היה ר"ש אומר:											■	ב. ב.
מהו שיקרבו זה בזה?	אמרו לו:											^	ב. ב.
יקרבו.	אמר להן: [רבי שמעון]											!	ב. ב.
הואיל ואין כפרתן שוה, היאך קרבין זה בזה?	אמרו לו:											?	ב. ב.
כולן באין לכפר על טומאת מקדש וקדשיו.	אמר להם: [רבי שמעון]											!	ב. ב.
שעירי ראשי חדשים מכפרין על הטהור שאכל את הטמא מוסיף עליהן של רגלים - שמכפרין על טהור שאכל את הטמא, ועל שאין בה ידיעה לא בתחלה ולא בסוף מוסיף עליהן של יום הכפורים - שהן מכפרין על הטהור שאכל את הטמא, ועל שאין בה ידיעה לא בתחלה ולא בסוף, ועל שאין בה ידיעה בתחלה אבל יש בה ידיעה בסוף.	ר"ש בן יהודה אומר משמו: [רבי שמעון]											■	ב. ב.
מהו שיקרבו זה בזה?	אמרו לו:											^	ב. ב.
הן.	אמר להם: [ר"ש בן יהודה]											!	ב. ב.
אם כן, יהיו של יום הכפורים קרבין בראשי חדשים, אבל היאך של ראשי חדשים קרבין ביום הכפורים לכפר כפרה שאינה שלה?	אמרו לו:											?	ב. ב.
כולן באין לכפר על טומאת מקדש וקדשיו.	אמר להם: [ר"ש בן יהודה]											!	ב. ב.
ועל זדון טומאת מקדש וקדשיו - שער הנעשה בפנים ויום הכפורים מכפרין.												■	ב. ב.
על שאר עבירות שבתורה, הקלות והחמורות, הזדונות והשגגות, הודע ולא הודע, עשה ולא תעשה, כריתות ומיתות בית דין - שער המשתלח מכפר. אחד ישראלים ואחד כהנים ואחד כהן משוח. מה בין ישראלים לכהנים ולכהן משוח? אלא שהפר מכפר על הכהנים על טומאת מקדש וקדשיו.	[רבנן]											◆	ב. ב.
כשם שדם השעיר הנעשה בפנים מכפר על ישראל, כך דם הפר מכפר על הכהנים כשם שוידויו של שעיר המשתלח מכפר על ישראל, כך וידויו של פר מכפר על הכהנים.	רבי שמעון:											◆	ב. ב.